

Sygn. akt IV U 1073/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Urbańska-Woike
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 czerwca 2017 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy Z. L. prawo do emerytury od dnia 01 sierpnia 2016 r. zaliczając do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienie w Państwowym (...) w okresie od 02 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. i od 01 czerwca 1987 r. do 05 maja 1994 r. oraz w Państwowej (...) w M. w okresie od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r.

/-/ SSO Beata Urbańska-Woike

Sygn. akt: IV U 1073/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 30 czerwca 2017 r., znak: (...) odmówił Z. L. prawa do wcześniejszej emerytury wobec niespełnienia wszystkich przesłanek z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podnosząc, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył Z. L., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Wskazał, że organ niesłusznie nie uznał jego pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat. Argumentował,

że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę w warunkach szczególnych w następujących okresach zatrudnienia:

- od dnia 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. w PGR W. jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony,

- od 1 czerwca 1987 r. do 4 sierpnia 1990 r. w Gospodarstwie (...)(...)w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony,

- od dnia 5 sierpnia 1990 r. do 5 maja 1994 r. w (...)wchodzącej w skład Gospodarstwa (...)(...)w W. jako pracownik fizyczny przy produkcji pasz - na które przedłożył do ZUS wymagane świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Podniósł przy tym, że charakter jego pracy w wymienionych okresach mogą potwierdzić świadkowie, których wskazał w treści odwołania.

W toku postępowania skarżący przedłożył świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione w dniu 6 września 2017r. przez (...) Sp. z .o.o. w M. ,stwierdzające , iż skarżący w okresie od dnia 16 kwietnia 1986r. do 30 maja 1987 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyższej 3,5 ton Wykaz A dział VIII poz. 2 Rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. – prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze powyższej 3,5 tony, specjalizowanych , specjalistycznych (specjalnych) , pojazdów czołgowych i ciągników samochodowych balastowych , autobusów o liczbie miejsc powyższej 15 ,samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych , trolejbusów i motorniczych tramwajów oraz zarządzenie Nr 64 Ministra Komunikacji Wykaz A Dział VIII poz. 2. (...) 5 z 29.06.1983r. Dz. Urz. MK Nr 10 z 13 .07.1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji i transportu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji. Pozwany wskazał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresów zatrudnienia w PGR W.:

od dnia 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r., od 1 czerwca 1987 r. do 4 sierpnia 1990 r., od dnia 5 sierpnia 1990 r. do 5 maja 1994 r., a także w (...) M. - z uwagi na wymienione szczegółowo w treści wydanej decyzji braki formalne przedłożonych świadectw pracy w szczególnych warunkach. Ostatecznie więc na etapie postępowania przed organem rentowym ubezpieczony nie udowodnił wymaganych przepisami 15 lat pracy w szczególnych warunkach i nie ma prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje :

Z. L., urodzony dnia (...), złożył do ZUS w dniu 23 sierpnia 2016 r. wniosek o wcześniejszą emeryturę.

W oparciu o zgromadzone dowody, w tym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15 lipca 2013 r. i zaświadczenia załączone do niniejszego wniosku (k-7-19, plik-V akt ZUS), dokumenty dotyczące przebiegu zatrudnienia przedłożone w 2005 r. i w 2006 r. na potrzeby ustalenia kapitału początkowego (plik- I i II akt ZUS) oraz w związku z ustaleniem w 2013 r. uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy (plik – III i IV akt ZUS), organ rentowy w dniu 30 czerwca 2017 r. wydał zaskarżoną decyzję, którą odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury.

Odwołujący się nie jest członkiem OFE, a w dniu(...)r. ukończył wiek 60 lat.

W toku postępowania o emeryturę przed organem rentowym na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jednak w ocenie Zakładu nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na braki formalne przedłożonych świadectw pracy w szczególnych warunkach. Pozwany podniósł, że w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 13 lutego 1998 r. za okres od 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. (k-21, plik-III akt ZUS) oraz za okres od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r. wystawionego w dniu 15 lipca 2013 r. (k -15, plik-V akt ZUS) – powinien zostać podany charakter wykonywanej

pracy ściśle według wykazu A, działu VIII rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, to jest: „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony”. Ponadto, wymienione w tych świadectwach stanowisko „kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony – nie jest zgodne z odpowiednim wykazem, działem, pozycją i punktem powołanego zarządzenia resortowego. Z kolei w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 13 lutego 1998 r. za okres od 5 sierpnia 1990 r. do 5 maja 1994 r. nie podano charakteru pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. – ściśle według wykazu A, dział X – „prace przy wytwarzaniu maki, kasz, płatków i śruty.

Z. L. ukończył Szkołę Podstawową w C. w czerwcu 1971 r. Po jej ukończeniu pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Po czym, od dnia 1 kwietnia 1974 r. do 30 września 1974 r. podjął zatrudnienie jako pracownik fizyczny w Handlowo-Usługowej (...) w G., a od 7 października 1974 r. do 26 października 1975 r. w Spółdzielni (...) Oddział w G. na stanowisku ładowacza. Następnie odbył zasadniczą służbę wojskową w Wojsku Polskim (do dnia 14 października 1977 r.).

Co do uprawnień do kierowania pojazdami, skarżący legitymuje się prawem jazdy kat. B i C (od dnia 7 października 1977 r.) oraz kat. D (kurs od 15 kwietnia 1986 r. do 15 czerwca 1986 r.).

Przebieg aktywności zawodowej skarżącego w spornych okresach zatrudnienia, przedstawiał się następująco:

W pierwszym spornym okresie pracy w szczególnych warunkach w PGR W. (...) W., w skład którego wchodziło 7-8 Państwowych (...) oraz (...) R., wnioskodawca od 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. (8 lat, 5 miesięcy) pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Zakład (...) wykonywał prace zlecone z zakresu rolnictwa i świadczył usługi przewozowe na rzecz podległych zakładów oraz innych podmiotów, w tym Urzędu Gminy. W parku samochodowym znajdowało się kilkanaście pojazdów ciężarowych o ładowności powyżej 3,5 tony, w tym: K., S. i G., oraz ciągnik siodłowy J., które służyły do przewożenia ładunków.

Odwołujący jeździł przydzielonym mu przez pracodawcę samochodem ciężarowym marki (...) skrzyniowy. Prace wykonywał w oparciu o wystawianą kartę drogową. Wnioskodawca transportował różnorodne materiały zaopatrzeniowe (paszę, koncentraty do pasz, nawozy, zboża) głównie dla gospodarstw rolnych i mieszalni pasz. Przewoził również żwir na potrzeby gminy. Nawozy, zboża oraz pozostałe surowce dostarczano wagonami na stacje kolejowe w W., w E. i w G., skąd następnie wnioskodawca przewoził je samochodem ciężarowym do odbiorców. Prace przewozowe były wykonywane stale, niezależnie od pory roku na obszarze podlegającym pod Zakład (...) w W., min. zadania transportowe realizowane były do S., N., K., E., czy W..

Zlecenia wystawiano codziennie od godz. 6³⁰, po porannej zbiórce kierowców, podczas której zdawano kartę przewozu z poprzedniego dnia i wystawiano nową. Prace rozdzielał dyspozytor. W ramach wykonywanych zleceń wnioskodawca transportował między innymi blaszane garaże na terenie całego kraju (na zlecenie Zakładu (...) w G.).

Powyższe obowiązki odwołujący wykonywał w wymiarze co najmniej 8 godzin dziennie.

Następnie skarżący świadczył pracę w okresie od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r. (1 rok, 1 miesiąc i 15 dni) w Państwowej (...) w M. (...) w G. na stanowisku kierowcy transportu towarowego, obsługując samochód ciężarowy marki (...) wywrotka. W zakresie usług świadczonych przez ten podmiot przewoził ze żwirowni węgiel, miał i żwir dla poszczególnych zleciodawców (w tym dla jednostek wojskowych). Praca z uwagi na zapotrzebowanie na pracę tego rodzaju, skarżący świadczył ją stale (codziennie), niezależnie od pory roku, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z dniem 1 czerwca 1987 r. Z.L. na podstawie zawartej umowy o pracę ponownie podjął pracę jako kierowca samochodów ciężarowych w PGR W.. Ponownie przydzielony mu został samochód o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, tj. samochód ciężarowy marki (...), a okazjonalnie kierował także samochodem marki (...).

W związku z zatrzymaniem prawa jazdy- utratą pozwolenia na prowadzenie samochodów ciężarowych - skarżący pismem z dnia 1 sierpnia 1990 r. zwrócił się z wnioskiem o przeniesienie na stanowisko robocze . Od dnia 4 sierpnia 1990 r. rozpoczął przeniesiony został do pracy w(...)w R. na stanowisko pracownika fizycznego. Łącznie na terenie (...) pracę świadczyło około 10-15 pracowników. (...) była wspólna dla 7 Państwowych (...). Praca była świadczona w systemie akordowym w oparciu o stawki wynagrodzenia w różnej wysokości w zależności od rodzaju zadań . Aby umożliwić wszystkim pracownikom uzyskiwanie zarobków na zbliżonym poziomie, pracownicy cyklicznie wykonywali zadania na poszczególnych stanowiskach pracy, które rozdzielał kierownik bądź magazynier mieszalni. Odwołujący pracował zarówno bezpośrednio przy produkcji pasz (mieszanie śruty, dozowanie surowców na mieszanki pasz), ale także przy załadunku i rozładunku zboża oraz komponentów paszowych (suszu). Czynności mieszania pasz były wykonywane przez urządzenia techniczne, natomiast wszystkie pozostałe prace przez pracowników fizycznych. Skarżący ręcznie (łopatami) rozładowywał wagony z suszem i zbożem. Zajmował się także śrutowaniem zboża, obsługiwał maszyny służące do wytwarzania pasz, a także zajmował się ich czyszczeniem. Praca odbywała się stale , w systemie ciągłym, zarówno w okresie letnim jak i zimą, w wymiarze co najmniej 8 godzin dziennie, często do 12 godzin. W mieszalni odwołujący pracował w warunkach szczególnych do dnia 5 maja 1994 r.

Wnioskodawca otrzymał od obu pracodawców świadectwo pracy w warunkach szczególnych .

(dowód: akta emerytalno-rentowe ZUS – plik-I -V, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 6 września 2017 r. – k -26 akt sprawy, akta osobowe –k – 24 i 29 akt sprawy, zeznania świadków: R. M., Z. B., M. H. i A. K. oraz zeznania wnioskodawcy -- zapis audiowideo z rozprawy w dniu 3 października 2017 r. , świadectwa pracy w warunkach szczególnych z dnia 13 lutego 1998 r. wystawione przez Gospodarstwo (...)w B. , dotyczące zatrudnienia w PGR W. k. 21 , 25, 26, świadectwo pracy w warunkach szczególnych z dnia 15 lipca 2013r. wystawione przez (...) sp. z .o.o. w M. k.15 akt ZUS plik III)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy okazało się zasadne.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zakwestionował zatrudnienie Z. L. w szczególnych warunkach, albowiem w ocenie organu rentowego nie udokumentował on 15 lat takiej pracy.

Skarżący podnosił w odwołaniu, że wbrew ocenie Zakładu posiada wymagane przepisami 15 lat pracy w szczególnych warunkach, bowiem wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz świadczył pracę na stanowisku pracownika fizycznego przy produkcji pasz.

Organ rentowy argumentował, że przedłożona dokumentacja dotycząca zatrudnienia wnioskodawcy, w szczególności świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach zawierają braki formalne i nie mogą stanowić dowodów jednoznacznie potwierdzających, że legitymuje się 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

W świetle utrwalonej linii orzecznictwa, w sytuacji, kiedy brak jest wymaganego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, wystawionego przez pracodawcę, bądź, gdy budzi ono wątpliwości, Sąd może prowadzić postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy praca wykonywana przez stronę była wykonywana w warunkach wymaganych przepisami rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 r., sygn. III Aua 3113/08).

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej ustawa emerytalna): ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, jeśli spełniają następujące warunki:

- 1) osiągną wiek wynoszący zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), co najmniej 60 lat dla mężczyzn (55 lat dla kobiet),
- 2) na dzień 1 stycznia 1999 r. posiadają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn (20 lat dla kobiet), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego.

Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. Przy tym, warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem (por. np. uzasadnienie wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 września 2012 r., III AUa 380/12, LEX nr 1223478, oraz np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283).

Wskazać należy, że ustawa emerytalna nie zawiera katalogu prac uznawanych za prace wykonywane w szczególnych warunkach, odsyłając w tej mierze (art. 32 ust. 4) do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz., 43), które szczegółowo określa warunki nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym. Powyższe rozporządzenie w załączniku zawiera szczegółowe zestawienie prac uznawanych przez ustawodawcę za prace w szczególnych warunkach, przy czym poszczególne prace pogrupowane są w określone kategorie. Decydującą rolę w analizie charakteru pracy ubezpieczonego z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma zatem możliwość jej zakwalifikowania pod którąś z pozycji wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że prawo do emerytury w wieku niższym od powszechnego z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest ściśle związane z szybszą utratą zdolności do zarobkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Praca taka, świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też wykonująca ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady wyrażonej w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo (por. między innymi wyroki z dnia 22 lutego 2007 r., I UK 258/06, OSNP 2008 Nr 5-6, poz. 81; z dnia 17 września 2007 r., III UK 51/07, OSNP 2008 Nr 21-22, poz. 328; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 62/07, Lex Nr 375653; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, Lex Nr 483283; z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 88/08, niepublikowany; z dnia 5 maja 2009 r., I UK 4/09, Lex Nr 509022).

W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się także, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325; z dnia 19 września 2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 i z dnia 24 marca 2009 r., I PK 194/08, LEX nr 528152).

W kontekście powyższych norm prawnych i orzecznictwa Sądu Najwyższego należało przeprowadzić rozważania odnośnie charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornych okresach. Sąd dysponował aktami osobowymi wnioskodawcy okresu pracy u obu pracodawców, dokumentami wnioskodawcy zebranymi przez organ rentowy, a także zeznaniami świadków.

Podkreślenia przy tym wymaga, że przyznanie świadczenia emerytalnego na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez organ rentowy następuje na podstawie świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych, które - jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., podlega kontroli zarówno co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Wystawienie takiego dokumentu może jedynie sugerować, że wnioskodawca w spornym okresie pracował w warunkach szczególnych. Dokument ten podlega co do swojej wiarygodności i mocy dowodowej takiej samej ocenie, jak każdy inny dowód (por. w tym zakresie np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2011 r. II UK 43/11 LEX nr 1108484; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2005 r., II UK 15/05, LEX nr 603168 oraz wyroki tego Sądu z dnia 3 października 2000 r., I CKN 804/98, LEX nr 50890; z dnia 30 czerwca 2004 r., IV CK 474/03, OSNC 2005 Nr 6, poz. 113; z dnia 9 kwietnia 2009 r., I UK 316/08, LEX nr 707858; z dnia 6 stycznia 2009 r., II UK 117/08, OSNP 2010 nr 13-14, poz. 167; z dnia 27 lipca 2010 r., II CSK 119/10, LEX nr 603161).

Do kategorii prac w szczególnych warunkach należą m.in. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony – wymienione w dziale VIII, poz. 2 wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Ponadto, do tej kategorii zatrudnienia, zgodnie z działem X, poz. 10 cyt. rozporządzenia, należą prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty.

Na wykonywanie właśnie tych prac w spornych okresach wskazywał wnioskodawca.

W przedmiotowej sprawie poza sporem było to, że odwołujący osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, oraz nie przystąpił do OFE. Spór koncentrował się zatem na ustaleniu, czy ubezpieczony posiada 15 -letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego, zaskarżona decyzja podlegała zmianie, gdyż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powyzsze okoliczności w całości potwierdził zebrany w sprawie materiał dowodowy. Zeznania świadków sąd uznał za wiarygodne, albowiem są pełne, wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość. Znalazły także potwierdzenie w dokumentacji osobowej skarżącego.

Zdaniem Sądu, w ujęciu chronologicznym Z. L. stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę w warunkach szczególnych:

- w okresie od 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. (8 lat i 5 miesięcy) w PGR W. Zakład (...) jako kierowca samochodu ciężarowego,

- w okresie od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r. w(...)w M. (1 rok, 1 miesiąc) jako kierowca samochodu ciężarowego,

- w okresie od 1 czerwca 1987 r. do 5 maja 1994 r. (6 lat, 11 miesięcy i 5 dni) ponownie w PGR W. – początkowo na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, a następnie od 4 sierpnia 1990 r. jako pracownik fizyczny przy produkcji pasz ((...)wR.).

Świadkowie R. M. i Z. B. zgodnie zeznali, że odwołujący w PGR W. jako kierowca samochodu ciężarowego marki (...) - z racji charakteru świadczonych usług przewozowych, ilości podległych gospodarstw rolnych oraz przyjmowania zleceń od podmiotów zewnętrznych świadczył pracę na tym stanowisku codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy ,z uwagi na jej zapotrzebowanie , niezależnie od pory roku .

Z kolei przebieg pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach jako pracownika fizycznego w(...)w R. zgodnie opisali świadkowie M. H. i A. K.. Świadkowie jednoznacznie zeznali, że odwołujący wykonywał wszystkie prace, które związane były z wytwarzaniem pasz w mieszalni. Podkreślenia wymaga, że jego obowiązki w praktyce sprowadzały się do realizacji zadań zarówno robotnika za i wyladunkowego zbóż i komponentów paszowych, jak i mieszkankowego śrutu i komponentów paszowych bądź dozowacza surowców .

W przekonaniu Sądu Okręgowego zakres powyższych czynności odpowiada pracom wymienionym w wykazie A, dział X poz. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. oraz uszczegółowionych w zarządzeniu nr 16 Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1983 r., dział X, poz. 10 pkt 1 –6,

Zeznania wymienionych świadków w tym zakresie wzajemnie się uzupełniały, były przekonujące, wiarygodne i zasługiwały na uwzględnienie. Świadkowie zgodnie potwierdzili charakter pracy i zakres obowiązków wykonywanych przez skarżącego. Powyższe walory tych zeznań wzmacniają akta osobowe pochodzące z PGR W., których Sąd zażądał na potrzeby niniejszej sprawy.

Również treść akt osobowych z okresu zatrudnienia Państwowej (...) w M. koresponduje z zeznaniami wnioskodawcy, który przekonująco opisał swoją pracę jako kierowcy samochodu ciężarowego(...)wywrotka w tym przedsiębiorstwie. Podkreślić należy , iż ww. pracodawca wystawił skarżącemu ponownie w dniu 6 września 2017r. świadectwo pracy w warunkach szczególnych , które, zdaniem Sądu, spełnia wszelkie wymogi formalne .

W konsekwencji, kierując się poczynionymi ustaleniami Sąd Okręgowy ocenił, że odwołujący spełnił przesłankę materialną w postaci udokumentowanego okresu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat, wymaganej do przyznania emerytury, o której stanowi przepis art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Okres pracy wnioskodawcy od 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. (8 lat i 5 miesięcy) w PGR W. Zakład (...), od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r. w (...) w M. (1 rok, 1 miesiąc) oraz od 1 czerwca 1987 r. do 5 maja 1994 r. (6 lat, 11 miesięcy i 5 dni) ponownie w PGR W., w tym w(...)w R. stanowią łącznie wymagane przepisami ponad 15 lat zatrudnienia, uprawniające do przyznania emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. L. prawo do emerytury od dnia 1 sierpnia 2016 r. to jest od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o świadczenie, zaliczając do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienie w Państwowym(...)w okresie od 2 listopada 1977 r. do 31 marca 1986 r. i od 1 czerwca 1987 r. do 5 maja 1994 r. oraz w Państwowej (...) w M. w okresie od 16 kwietnia 1986 r. do 30 maja 1987 r.

/-/ SSO Beata Ubrańska-Woike